

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrsko slovence.

PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

<p>Cena Novin je na leto:</p> <p>Zema . . . . . 3 K. v Ameriko . . . . . 6 K. da naročnike Marijinoga lista, če se jih več na eden naslov pošila, doma . . . . . 2 K. v Ameriko vsakemu na njegov naslov . . . . . 5 K. Cena ednoga šalata je doma za naročnike Marijinoga lista 4 filere, za nenaročnike 6 filerov.</p>	<p>Dobijo se</p> <p>Novine, Marijin list i Kalendar Srea Jezušovoga pri</p> <p>KLEKL JOŽEFI, vpok. pleb. v Čerensoveih.</p> <p>Cseröld, Zalamegye. Naročnina i dopisi se tādā k tomi moro pošilati.</p>	<p>Cena Novin z Marijinim listom i Kalendarom Srea Jezušovoga vklip je na leto:</p> <p>doma, če za več naročnikov na eden naslov se pošilajo . . . . . 4 K. če samo za ednoga . . . . . 5 K. v Ameriko vsakemu naročniku na njegov lasten naslov . . . . . 8 K.</p>
---	---	--

„Nišče me ne pita: kama ideš?“

— Ján. XVI. —

Pa je to najvékše pitanje! Kam ideš ti? Kama ovi drugi; kam idem jas sám? Nanč apoštolje so ne pítali Jezusa, kama ščé odidti! Nikáki právijo, ka záto, ár so tak znali. Zná biti. Da bi ga pa te spítávali to konči, kak je kaj tam, kam se je on napoto. Jeli je tam lepše i boše, kak naše sprotoletje, jeli je veseleše kak naša zétva, trgátev i brátva, jeli je prijaznejše, kak dobro oskrblena zíma pri toploj péči. Pa so ga toga vsega nikaj ne pítali. So to túdi vse znali? Záto moremo vervati, ka so ga nanč ne prav razmeli. Njim se je skoro tak vidlo, ka to na veke more tak trpeti, ka de od mrtvih stánjeni Jezuš med njimi hodo, njim ribe povnoža, kda; do lačni pa de je na bregi z kréd nažgánim ognjom čakao. Misli so njim bilé zemelske, skrb za vsakdenšnjó hráno je dolizavézala njihove pámeti, záto njim na dale právi: hasni vam, naj jas odidem!

Kak pa, ka njim hasni, ár te, kda je šo gori, so prisiljene bilé njihove oči za njim glédati tá gori na tisto pot, na štero so dozdej ne dosta mislili. Pámeti so se njim nadignole pa eden del njihovih Jezusa lúbéčih src se je odmekno od té zemlé pa je iskao previditi tisti oblák, šteri Jezusa skrio pred očmi njihovimi. Po takšem so se návčili apoštolje, ka je tam gori nikaj vékšega, nikaj bole želé vrednoga, kak bogat lov ríb, kak náj lepša zétva i nájobilneša brátva. Líki z cela

so se ešče nanč te ne mogli odtrgnoti od zemlé, dokeč je ne prišeo Obeseliteo, kí njim je túdi pámeti odpro ino njim je razložo, ka je dom tam gori, ka je zemla samo za potnike, ár kí míri ščé vžívati sád svojih trúdiv, tisti more svojo pot že od mladosti má, ali konči od časa, kda zrelo pamet dobí, tá gori zravnati z pámetjov i srcem.

Apoštolje so dobili to pamet pa so šli za njov. Túdi so návčili nás na to, ka je domovina tam ta práva, ár tiste ne more vzéti nišče oním, kí so že tá prišli.

Samo ka za tisto domovino se moremo tú na zemli vojskúvati. Pa ne mesece, niti leta dni, nego celi žitek. Ne vöre na hípa, kda bi té boj henjao, boj, šteroge pelamo za večno domovino, svoje nemrtelne dúše. Ki henja i mir sklene z šatanom v tom boji, on je zgúbjeni. Ár tú je nanč to ne mogoče, ka bi što drugoga poslao mesto sebé v boj. Vsaki ga sám more prestáti, či je moški, ali ženska, mládi, ali stári.

Pa je ne vsikdár lehki! Kelko je ranjenih, kelko je mrtvih že v tom boji! Pa vnogi ranjeni je na toj poti, ka več nikdár ne ozdrávi. Telko je pa li ležeši od telovni bojov, šteri se držijo za zemalsko domovino, ka v tom dúševnom boji samo on spádne, ali dobi rano, kí to sám ščé. Ki pa nešče, on niti rane dobiti, niti spádnoti ne more.

Záto de nam dobro paziti, naj nám ne bode pravo nikdár Jezuš, ka

smo si ne premišlávali i ne pítali njega nikdár v srci svojem: kam ideš, ali Gospodne, kam si odišeo? Pitajmo ga pogosci: Kama si odišeo Gospodne? Presveti nam pamet, podigni nam srca, ka mo si premišlávali od tvoje domovine. Vej smo že dobili Dúhá svétoga ino smo čúli návuk tvoj, šteri nam káže pot za tehom ino nam pové, ka je tista domovina, v štero si tí odišeo, túdi naša domovina, v štero túdi mi moremo ednok pridti po rédno prestánom boji zemelskoga žitka.

Dobro de záto sebé túdi nam pítati: Človek, kam ideš? Zakaj si se narodo, zakaj trpiš, zakaj merješ, ka je tvoj námen na zemli?

Pa nam to tvoj návuk túdi pove: Námen človeka so vekivečna nebésa. Za njá je stvorjeni, v njá more príti. Pot nam je pokazao Jezuš z svojim življenjom na zemli, prilike i náprave nam je v roke dao za njo pa či mo šli po njoj, naš túdi pripela tá v tisto lepo domovino, kama je on odišeo.

Bojna.

Pomlad vesela je k nam priromala. Pomladilo se je vse. Srca i dúše túdi? Túdi pri milijonah. Milijone je strašna bojna spokorila, ščistila i pripelala nazáj k Bogi; sto no stojezere v večno domovino, štere lepote brez toga boja nikdár ne bi vžívali. Pomlad za dúše je té boj. — Štere pa neso se pomladile, se posekajo, kak súho drevo, samo potrpimo. Ne bodimo nepotrpežlivi, ne čednimo se, zakaj ne gene vnoge tá strašna nevola, zakaj pijančivajo, kártajo, krád-

nejo, poplesávajo i nečištoče vgánjajo i naduže? Potrimo. Naj se dobro vöpostüšijo, naj ne ostane na njih nikaj dobra, naj do samo za kór, te se že posečejo. — Dobre düše, ve pa pridite vsaki dén té mesec majnik Marijo častit, Onoga mater, ki je svet odrešo i prosit, prosit goréče zaželeni mir. Pomlad na bojnom poli tüdi kuša razviti življenje, ali nestrpno je ono. Kak dnes rožica glavo požené, je vjütro že vse raztlačijo. Istina, ka zvün Karpatov i Flandrije ne ga vekših bojov, vendar pa popolne mirovčine tüdi nej. Menjši spcpadi so na celoj liniji, ka teliko pomeni, ka na sto ino stojezeri stiri voglatih kilometrah je „veséla pomlad“ samo po iméni domá.

Vaznejša poročila zadnjih dnévov so sledéča:

Pri Užoki je ruski napad odbiti. Na stotine mrtvecov so ruse zgübili i 1200 jih je v našo zevzétništvo prišlo. Rávnokak so odbili naši rusi pri Turki i v Ung županiji proti Užoki prodirajoče.

Rusi za polake. Rusi so za stradajoče poláke, ki na právom kráji reke Visle prebivajo, poldrugi milijon pudov mele spravili vküp, v varšavskih občinskih skladališčah pa májo 800 vagonov pšenice za hranjenje siromaškoga lüdstva.

Nemška podmorska ládja zgrabila angležki parnik. Edna nemška podmorska ládja je zgrabila *Glenaarse* imenüvano angležko ribičjo ládjo i jo od škotskoga obrežja vlekla po Severnom morji v edno nemško pristanišče ne da bi jo Angležke vojne ládje opazile.

Prevážanje strliva i Amerikanci. Amerikansko lüdstvo je proti prevážanju strliva, ali nej vse. 431 novin izdajátelov je poziv poslalo na amerikansko lüdstvo, naj proti prevážanju strliva nastopi, naj hitrej bo konec boji. I kaj se je zgodilo? *Bryan* amerikanski državni tajnik je grof *Bernstorff*, nemškomi poslaniki té odgovor dao, ka Amerika *ne sme brániti prevážanja strliva, ár bi stem potom prelomila svoje nepristranstvo.* Čüden odgovor. Naténčen odgovor na nemške vláde pitanje pa bo dala amerikanska vlada.

Napád na Dardanele. Na otokah *Lemnos* i *Tenedos* so zavézniki že vse pripravili za vojske stanüvanje. 130 jezér vojáščine se správla zdaj tü vküp, štera po sühom napadne Dardanele. Rávnokak velika vojska bo šla tüdi z Ruskoga po sühom. Do 300, lahko do 500 jezér lüdih správjajo tak vküp, šteri do po sühom napadali türsko glávno mesto. Po morji pa ladje, na

Čarnom ruske, pri Bosporusí, na Egejskom i Marmorskom pa angležke i francozke. Proti tomi napádi če le obstáne Cárigrad, boz naménje nepremagljivosti türskih trdnjav i modroga ravnanja nemških pa türskih vojáških poveljnikov.

V Flandriji so nemci v ednom kráji prek Ipern prekopa prišli, zevzéli občino *Lizerne*, vlovili 2400 vojakov i zaplenili 35 štükov pa vnogo drugoga strliva.

Angležka vojska na Francozkom. Angleži so spravili trétjo armado na Francozko.

Ruska pomoč v Karpáтах. Poroča se, ka rusi dobivajo na Karpatsko bojišče znova pomoč i potomtoga bodo njuvi napadi pali srditi.

Car v Lembergi. Car je pohodo Lemberg. Na kolodvori je zajtrk opravo, zatém pa šo v cérkev k božoj slüžbi. Po božoj slüžbi je lüdstvi té reči pravo: „Hvala za lübezniv sprejem. Živila nerazdeljena, zmožna Velika Rusija.“

Dom i svet.

Na smrt obsojen napadalec. Angležka sodnija je na smrt obsodila napadalca egiptovskoga vladára, kedive zvánoga i ga dála obesiti.

Naš trononaslednik v Bukovini. V Delatyni prek reke Pruth so novi most napravili namesto staroga, šteroga so rusi podrli. Pri slovesnosti otvoritve je navzoči bio tüdi naš prestolonaslednik, nadvojvoda Karol Franc Jožef, ki je pri vojáškom poveljništvi bio na obedi. Po obedi je slovo vzeo od generala Pfanzer-Baltina i ga srčno pohvalo, ka jo Bukovino i Južnozahodno Galicio očisto sovražnika. Most je zván po trononasledniki „Karol Franc Jožef most“.

Pali so vkanjüvali. *Lukács éš Társa* imenüvana budapeštinska tvrška je za vojsko takše kavinske kocke prevázala, štere so nikaj nej vredne bilé i ž njih skühana kava je tak slaba bila, da so jo vojáki mogli tázlejáti. Tvrška je približno dvámilijona taksih kock prevozila vojski i je držávo više 100 jezér koron vkanila.

V Miskolci so Tandlich Armin, Wilhelm Herman, Bloch Armin, Weidlich Pavél, Nagy Mikloš i Berzy Šándor trgovce prijali, ár so vojski v konzervnih škátlicah namesta živeža *pesik i pepel* prevázali. Tandlich, poglavár té od razbojnikov hüšje bande je lansko leto ešče popolnoma siromak bio, zdaj pa, kda so ga prijali, je meo 400 jezér koron penéz pri sebi.

Bloch Armin je 30 jezér slabih günj spravo vojski.

Dr. Gergely Dezsó fiskáliš munkácski, je tüdi med vkanjüvalci bio i naj ostroj roki právde vujde, se je preminoli mesec v dolstrelo.

V Budapešti je Neuhauser Béla mesar té dnéve tak vonjéče meso šceo spraviti v kasarne, ka je zdüha v nos vdárla mimoidočim. Popriliki je mimo šo tüdi eden strážamešter, ki je meso dao, čerávnok je mesár z cele moči šceo to zabraniti, preglednoti, vničiti, mesára pa pred sod postaviti.

Hack Róbert v Temesvári je pri prevážanju saláme državno zakladnico vkano 1128 K. Sodnija ga na povračitev té svote z interešon vréd osodila, zvüntoga na 500 K plače, ednoletno vozo, pétletno zgübo svoje čésti i svojih političnih pravíc; to je zgübo je votum.

Pohválnost naše vojske. Naš državni zbor i plemenitaške hiše zbor je vojáškom poveljništvi poslao brzojav, v šterom so toplo zahvali za vítéštvo naših vojakov v tom že devet mesecov trpéčem boji. Miroslav veliki knéz se na poklon srčno odklonio v brzojavi.

Amerikanski slovinci i horvatje so v Chicagi zbor držali, v šterom so ostro obsodili srbe i ž njimi držéče pa izrazili navdüšeno svojo vdanost do Franc Jožefa, našega apoštolskoga krála i austrujskoga casara. 4000 jih se bilo na zbori.

Za dár bolnišnicam vseh vojsküvajočih se držáv dájo nizozemski ali hollandski vrtnárje celi mesec máj rože.

Darovitnost nemškoga casara. Viljem, nemški casar je na vojne namene znova darüvao 2 milijone márk. Čeli njegov dár zanesé dozdej 6 milion mark. Edna marka je 1 K 20 f. Zvüntoga na lástne stroške gordrží iz 24 kol stojéči vlák za prevážanje ranjencov.

Ministerska odrédba od krumplov.

Minister je odrédo, ka vsaki more krumple notrijaviti i višešnje Deželnomi Gospodárskomi Odbori prekdati za 11 kor. po metercenti. Za to ceno se moro do železniške postáje spraviti krumpišje. Zapomnimo pa, da je ta cena samo za to državno küpčijo doložena v zasebnoj küpčiji se sme spremeniti.

Molitev k Kralici mirá.

Zdrava bodi zmožna Kralica mirá, svéta Mati boža! Pri Srci presvétom tvojega božanskoga Sina, vladára mira Te prosim, zadobi nam, najkonča svojo srditost i naj vlada nad nami mir njegov. Spomeni se milostivna Devica Marija, ka je nigdár ne bilo čüti, ka bi Ti koga zavrgla, ki se molo za tvojo obrambo. Navdúšeni od takšega vüpanja, hitim k Tebi, ne zavrži prošnje moje, mati vekivečne Reči, nego me pölsüšaj i milostivno poslühni, o milostna, o sladka Devica Marija! Amen.

(300 dnévni odpüstki. Pius IX., sept. 23. 1846.)

Pozvánje pod orožjé.

Na Vogrskom so dužni mája 15-ga pod orožjé stopiti leta 1891 i 1895-ga rojeni črnovojniki, to je 24 i 20 let stari.

V Austriji pa brez odlášanja so dužni v vojsko stopiti leta 1896, 1895 i 1891-ga rojeni črnovojniki, čeravno so dozday na Vogrskom prebivali.

Prostovoljci, ne gledoč na njuvo rojstno leto, so dužni tüdi maja 15-ga v vojaško slüžbo stopiti.

Na rávno té dén so pozváni tüdi pod orožjé tisti rezervisti, ki so dozday nej dobili podvčénja vojáškoga i tisti dühovniki črnovojniki, ki dühovniške slüžbe ne oprávljajo.

Pozváni moro zgornjo i spodnjo dobro obleko, škér za jesti i na dvá dni stroška z sebov vzéti. Nepokorni so velikoj kázni podvrženi.

Podpora za delanezmožne vojáke i njuve domáče.

Za časa boja i ešče polleta po dokončanom boji dobijo vojáki, ki so dela i slüža nezmožni postali, kak i njihovi domáči, državno podporo. To podporo dobijo tüdi tisti, šterih voják je spadno na bojišči, mro v bolnišnici, ali je pa premino.

Ki se šče podpore vdeležiti, more posvedočiti. Ka jo zaistino potrebüje i je njegov vojak mrtev, ali pa premino.

Podpore svota séga od 12 kron do 120 koron na leto i so ž njé niti nezákonska deca nej vünzaprtá.

Dogodki z boja.

Genlivi dogodek s francoskoga bojišča.

S francoskoga bojišča je pisao eden nemški vojak sledeće. Dnes, to je 19. januara, so podali naši lüdje od 11. stotnije francozom roke. Ležali smo najmre komaj 30 metrov daleč od francoske postojanke, lejko smo si gučali edni z ovimi. Ednok nam je samo skričao eden francoz, naj nehamo strelati, ka pokopamo sküпно tri mrtve nemce, ki so ležali v prostori med nami. Prenehali smo s strelanjom. Deset francoskih vojakov, med njimi en častnik, je odložilo orožje. Na našoj strani rávno telko. Podali smo si roke, zakopali mrtvece pa si menjali cigare pa novine. Pogovarjali smo si tüdi od te i od one reči. Francozi so pravili, ka ne bodo strelali več, či tüdi mi ne bomo. Podali smo si zatem roke, prijali znova za orožje pa odišli nazaj v svoje jarke.

Vüš — rešitelica življenja.

Kak znano, je vüš prava šiba boža za vojsko, zlasti či je istina, ka v novjšem časi trdijo vučeni zdravnicje, ka najmre ona prenaša pa širi nasedljivo bolezen, šteroj je ime tifus. Pa kak vsaka slaba stvár, tak zna postati včasi tüdi vüš človeki dobrotnica. To se je pokazalo na ruskom bojišči. Eden grenadirski polk je šo naprej na sovražnikovoj zemli. Ednoga vojaka, ki je domá z berlinske okolice, je nedovedoč začnola grizti vüš pod kolenom. Prigno se je zato, ka bi pregnao neprijetno srbeščico pa se je poškrabao. V tistom megnjenji je pa zabrnela ober njega krugla, pa je vojak, ki je stopao za njim, spadno mrtev na tla. Tak je postala vüš rešitelica življenja.

Vojaške šale v vojnem časi.

Štirje vojaki so prišli v oštarijo i pokazali oštarijaški štiri lepo oskübene i za pečénje pripravlene debele kokoši; prosili so jo, da jim zraven specé té kokoši. Té čas so se zalevali z vinom, i gda so kokoši pečene bile, je trbelo šče več vina; oštarijašov račun je naraseo i njegov obraz se je širio od zadovolnosti, da dobi kaj dobička v teh hüdiš časah. Naednok samo nikak skriči od vrat: »Alarm, tovarišje«. — Vojaki skočijo, prevržejo stole i béžijo v noč. V krčmi so se zosagali, ka se je zgodilo, ali so rusi vdrli v deželo? Pa so prišli drügi vojaki, šteri so nikaj nej znali od alarma; oštarijašov obraz je postao iz širokoga dugi. Ženi je pa priletela kak blisk grozna miseo: Štiri kokoši so prinesli — ona tüdi ma štiri kokoši, mogle bi biti tak velike i de-

béle kak té... Bežala je na dvor k hlevom — kokoši je nigde nej bilo! Vojaki so je odnesli i pojeli.

Bojišče po bitki.

Eden dühovnik nam sledéće piše: Bojišče po bitki je nikaj čüdnoga! Na vsakšem mestu, kam se zglédneš, vidiš ranjence i mrtve. Med njimi ležéjo prevrnjena kola, mrtvi konji i orožjé vsake vrsté. Kem dale smo šli, tem več smo najšli posejanih mrtvih tel. Tü so se borili prsi ob prsi, z bajoneti. Šče zdaj jé krv v mlakah. Tü smo najšli dosta mrtvih i ranjencov. Žalostno je mimo takših vojakov iti; gda že deleč odideš, se ti li vidi, da čüješ njuvo ječanje i zdihavanje.

Vojakom, ki so smrto ranjeni vsi kušajo pomagati. Vsi sanitéjci majo pri sebi morfij i či najdejo ranjenca, šteroga ne morejo več zvráčiti, njemi dajo morfij, naj njemi olehšajo smrt.

Na širokom bojišči šče jih pa vnogo jé, šterim se da po magati. Gda sunce zasija, sanitejci z pomočjov psov iščejo ranjence.

Na veke prihajajo nove vesti od ranjencov. Konjeniki iščejo ranjence. Ništerni bi za stálno rešen bio, če ne bi prišla kesno pomoč. Na bojišči po bitki nega več sovražnika i neprijatela, vsi so betežni, záto svoražnike ránjené tüdi vküp poberéjo.

Duge vrste vozov v šterih ranjenci sedijo i ležéjo, že zapüščajó bojišče i vedno drügi prihajajo.

Mrtvi so živim nevarni! Záto stavljajo vojake, šteri skoz mašerajo, naj pomagajo zakopati i tak tüdi ta spravijo lüdstvo iz bližanje okolice. Kopajo se duge, globoke jame i v njé denejo mrtvece. Do osem se jih dene v edno jamo. Jama se naglo napuni i se kopajo drüge jame.

Mrtve konje pa v küp poberéjo, z vejami pokrijejo i te je zažgéjo.

Od časa do časa se čüje strel pušk. Strelajo konje, šteri so težko ranjeni i njim ne more več pomagati.

Sledkar pa prido trenski vozovi, šteri pobirajo sable, puške, turbe, telečake i plašče.

Zdaj šče težko ranjeni so, ki čakajo, da jih odpelajo. Lehko ranjeni so že odpelani, vendar pa jé tüdi nikaj takših ranjencov, štere je nišče nej najšeo, te se med zgüblene računajo.

Prebivalstvo kraja se povrne po mali. Hiže njuve so zgorele, živina spoklána, ali če je sovražnik premagan, se začne v vési novo življenje.

(Dale.)

Slovenskim Materam.

Junake gojile ste matere vé,
Junake, ki znájo zdaj mreti;
Ste telo pa düh njim tüh'kropki dalé,
Ki nemre se z nikim zatreti!

Sovražnik se zobstom sipáve na njé:
Ne poznajo rejči: „Nazáj le!“
Vaš düh njim ojači že trüdné roké,
Pa s krvjov plačújo stopáje.

Vaš düh se razvíja v karpátskih goráj!
Vaš düh njim srcá napunjáve.
Stem dühom věinijo li vsaki stopáj
Pa bijejo boje krváve.

Vgrmlenji tak groznom nešteti topov
Nevstrašno pa močno stojijo,
Ár znájo, ka čuva pravični je Bog,
Pa molijo vrelo i milo.

Vé matere! vé ste té düh njim dalé!
Njih zmága je vám tühdi sláva!
Vaš düh čuva v njih zdaj domačepolé;
Je čuva mogočno brez stráha.

Pa glás toga dühá ne prejde nigdár;
Na veke de živo v spominí.
Ne včasné té sláve bliščeči se zár:
Pri njem do se greli vam sini.

Vaš késni odvetek de glédao na vás
I spevao od vaše de sláve.
Dom slobodni hválo vas bode na glás
Pa z vencem ovijao vam gláve!

Od méne pa vzemte to pesem vspomin;
— Vnjoj venec sam želó vam splesti —
Vnjem rože so same z domáčih krajin;
Tolažbo vnjih šteó sam prínesti.

MIROSLAV.

Glási.

Od naših vojákov. Tkalec Vilmoš, črensovski rk. učitel i kántor je v ramo streljen, zevzéli i se nahaja na Ruskom v Moskvi. — Csepreghy Karol, belinski rk. učitel i kántor so v ruskoj vozi. Nahájajo se v Aziji, v Wladiwostoki. — Cvetko Jožef, v celoj trnarskoj občini poštván i prilübljen mož, jedini sin svojih starišov, je v glavo streljen, mro v Kárpáti. Glás je poslao domo Horvat Matjaš, rodóm z Trnja, ki je predtem bio brat pri lazaristah v Celji.

Tolvajija. V Črensovcih je sedem hiž okrádjenih. V šestih, kak pri Gábor Jožefi, Žížek Agi, Tompa Mariji, Tkálec Trezi, Kozlar Trezi i Hajdinják Matjaši je obleka spodánja odnešena. Ženske so jo vünej nehale, ár je mokra bila, tem ležej se je zato na keléče roke gorzgrabila. V sédmom mestu sta pa ednoj siroti Hozjan Martina dovici dve kroni odnešenive, štere je mela krédi no posteli, da bi je betežnomi sini poslala v bolnišnico, Tatvine kri-vijo cigance.

Strelo so je v roko Gerič Náci na Gornjoj Bistrici z nabitim klüčom. Strláj njemi je roko vse rázmrcváro, ka so ga ponoči mogli prek naraščene Müre k zdravniku voziti.

Bitje do krvávoga v cérkvi. V črensovskoj cérkvi sta se dvá žížkovskiva dečka do krvávoga zbila dnes tleden. Bitje s naznanili sodnji.

Akademija v Veržeji bo taki po velikoj božoj službi i nej popoldné. Akademija se právi predávanje, štéro tak izvrstno razumijo salezijanci zvršiti.

Potrdilo. Dolnjelendavska bolnišnica z zahvalnoštvom potrdi, da je z Vélkepolane po rokáh g. učitelja Paller Kolomana sprejéla 75 belic i 17 litrov graha.

Novi šttemplni na potrdila so v promet prinešeni po 60, 80 fil. i 50 kor. Ki se rad pravdá, bo mogo ne ednok za 50 kor. šttempl kúpiti.

Cena mele v županiji Želoznoj. Pšenična za kühanje 65 k. 20 fil., — za krüh 44 k. 16 fil., edne vrste gladko mleta 46 k. 98 fil., po 100 kilah. Ržena 42 k. 41 fil., ječména 42 k. 12 fil., kukorična 47 koron po 100 kil. Ta cena je za veletrgovce. Máli trgovci jo smejo 4 — ali 5% dragše tržiti.

Nabiranje rimpape. Rimpapa so za taljanske od potresa ponesrečene dozday blüzi edno milijon koron nabrali.

Wilson pozdrávlja belgijskoga krála. Wilson, predsednik Zjedinjenih držav je sledéči pozdráv poslao na rojstni god Alberta, belgijskoga krála: „Poklon, prijátelstvo, dobra vola.“

Odlikovánje. Schäffer Števan občinski namestni župan je odlikovan z srebrnim križecom na tráki vitéžke svetinje zavolo batrivnoga i uspešnoga obnášanja tákrát, kda so rusi v Honmonno vdrlí.

Pečeni krumpli v Budapešti. Mája 1-ga so začéli na peštinskih vulicah pečene krumple tržiti, naj si siromaško lüdstvo má krüh z čem nadomestiti.

Nepráve dvekoronske banke krožijo. Práve se tak poznajo, ka májo sledéče napise: A. 1025. 133.840. — B. 1006. 679.044. — 1144. C. 000.005.

Kuzmanek v Woronesi. Kuzmanek bivši poveljnik psemislki je správljen v Worones, kde prece prosto sme hoditi.

Novinarje za nedelski počitek. Vogorski novinarje so oprosili Harkányi Janoša, ministra trgovinskoga, naj tiskarne po nedelaj ne do smeje več delati, kak je to pred bojnov bilo.

Z ruskoga zevzetništva na Kitajsko so odskočili trije naši častniki i prišli srečno v glávno mesto v Peking.

Električni voz v vodi. Električni voz se je prevrgeó v Berlini po noči vodo Spreehe. Pét lüdih je mrtvi, več pa ranjenih.

Šteri več spijé? Poleg računá, kak štéra držáva potroši opojne pijače, spádne na leto na ednoga človeka:

	litrov vina	litrov pive	litrov žganice
na Francozkom	140	33	7
„ Belgijskom	4	218	7
„ Nizozemskom	2	—	7
„ Taljanskom	112	1/2	1 1/2
„ Švicarskom	68	64	5
„ Danskom	—	95	14
„ Angležkom	5 1/2	139	5 1/2
„ Nemškom	7	120	8
„ Austrijskom	19	43	10
„ Vogrskom	22	10	8
„ Švedskom	—	57	8
„ Ruskom	—	4 1/2	5
„ Norveškom	16	—	3

Roparstvo. V vidoncih pri Vrečič Alojziji je vudné, kda so domáči vsi na njivah bili, nikši tepeš z napiračom odpro zapor, vdro v hišo i z njé odneso svétešnji krajnšćák pa žépno vüro. Pri sosedí, Vrečič Balaži je rávno tak napravo, samo ka poleg krajnšćáka i vüre ešče 6 kor. 40 fil. penez tühdi odneso. Krivca so dozday ešče ne zasledili.

Pobožnost za mir pri Sebeščani. Drügo nedelo po vüzmi, na tak zväno „toplo proško“ so pri Sebeščani pobožnost za mir oprávlali. Vršila se je pa tá pobožnost tak, ka so se pobožnost tak, ka so se bobožni romarje z romarcami na ples zavrtičnoli v logi i od veselja malo ne kam bili, ka je zdaj vnogi ne kára i njim vnogi ne bráni nevarnoga razveseljávanja. Med plesom so pa praj té vrele dobre düše oblübo naredile ka na mestu plesa križ dájo gorpostaviti, če ešče ne de konec boji pa do one naduže mele počenjati, kaj do šče. Té križ bi pa késnim potomcom naznanjao, kak so v bojnom leti na „toplo proško“ pobožnost za mir obslüžavali pri Svetem-Šebeščani.

Proščenje bo v Črensovcih mája 9-ga, v Bogojini pa 13-ga, Pokoro delat vsaki sme priti na proščenje, pijančivat, čas si krátit i razveseljávat se nišče nej. Ki té namen má, naj domá ostáne.

Nájnoše.

V Karpátaj je Hoffmannov oddelek znova važne postojanke vzeo rusi ino več jezero moštva i več čaštnikov vlovó. Protinapád rusov so jasno odbili.

Novi napád protí Dardanellam so napravili zavézni. Pri Gallipoli polotoki so v 4. mestaj kušali na breg spraviti vojsko, ali törki so je vse v morje zlüčali. Potopili so tühdi 12 ládj, na šterih so angleži pa francozi vniti šteli.

Léon Gambetta grozno francuško oklopleno ladjo je na Jonskom morji naj daleč od Talijanskoga edna naša podmorska ladja potopila. Na francuškoj ladji je bilo 700 vojakov, pa 24 veliki štükov. Rešeno je 170 lüdi, ovi so v valovji smrt gori vzeli.

Hazai Samuel minister domobranstva je naznano, ka 18 pa 42—50 letne črnovojnike do komaj 15. augusta bráli pa nájhitréj čí v novembri prido na bojišče. To pa tühdi samo tak, čí de krvávo potrebno.

Pošta.

Štefan Seréc. Louisville. Dobo sem na Novine i liste 22 K., na ranjence 19 K., na meše 9 K. Više je prišlo 7 koron to je 57 koron po pošti. Tei 7 koron sem obrno na samostan. Od Antona nikšega glása ne vem že več mesecov. — Za vse Bog pláti. **Pavlinjek Marija. Skakovci.** Peneze za večne meše sem od poslao misijonarom. Možá iščem gor, že dobiš glás. **Korošec Jürj. Ritkarovci.** 5 K. na liste sem dobo.